

[Ninn-Hansen.]

ikke har nogen som helst mulighed for at klare sig med en overfladisk snak, som han prøver på at gøre det her.

Så vil jeg sige en enkelt ting til om denne belæring om, at det skal være forslag til beslutning og ikke et lovforslag, fordi man ikke kender alle konsekvenserne. Ja men det kan mange sige i denne sal, men da i hvert fald ikke hr. Glensgård og hans parti, der den ene gang efter den anden er fremkommet med lovforslag, hvis konsekvenser ingen kender, og som man ikke kan forklare; det gælder navnlig partiets skatteforslag. Det passer altså hr. Glensgård at sige det i denne sag, men så må vi minde om det i alle de andre sager, hvor partiet kommer med lovforslag, hvis konsekvenser er ganske ukendte for borgerne her i landet, og som man bare kommer med af propagandamæssige grunde.

Til fru Nathalie Lind skal jeg ikke sige meget. Fru Nathalie Lind begik en afgjort fejl ved at sige, at denne sag ender her. Nej, det er netop det, den ikke gør. Der er et ligegyldigt beslutningsforslag, som altså ikke kommer længere, men sagen ender ikke. Der skal blive alle muligheder for fru Nathalie Lind for i sommerens løb at drøfte, hvordan vi forenes om en lovgivning i denne sag. Og så er det vist egentlig mest passende at lade de andre ting ligge; hvorfor i alverden skulle man tale sig fra hinanden, når opgaven er den, at vi skal samles om den væsentlige opgave, som vi principielt er enige om?

Jeg har kun én yderligere bemærkning at sige til fru Nathalie Lind, der sagde, at det er meget bedre, regeringen udformer alt det med Advokatrådet og retsplejeloven. Ja men det er ikke så forfærdelig mange måneder siden, fru Nathalie Lind har været justitsminister. Hvis man lagde så megen vægt på at få ændret retsplejeloven, hvorfor så i alverden kom fru Nathalie Lind så ikke med et forslag dengang?

Kurt Brauer (SF):

Man får undskyldte, at jeg alligevel får en lille smule lyst til at blande mig i det borgerlige slagsmål, selv om man nok burde have ladet de borgerlige være alene. Det kunne være, man skulle kalde det det småborgerlige samfund, så også hr. Glensgård kan føle sig tilfredsstillet af de titler, man tildeler

hinanden her; han vil jo ikke have nogen borgerlig front i denne anledning, så der kan altså højst blive tale om en småborgerlig.

I Det berlingske Hus er situationen i disse timer, medens dette folketing diskuterer dette forslag, den, at en enkelt gruppe er kommet i konflikt med huset — det plejer man at stave med stort H, 5-6 u'er og en række th'er, for at det skal være så fint som muligt. En enkelt gruppe er kommet i konflikt dermed. Hvad vælger arbejdsgiversiden i denne situation? Arbejdsgiversiden vælger i denne situation at true med lockout og fyresedler over for alle andre grupper, simpelt hen med udsmidning fra erhvervet, truer folk på deres erhverv, fordi de er beskæftiget i det samme hus, som det så smukt hedder, som en enkelt gruppe, ca. en tredjedel, af de ansatte i Det berlingske Hus.

Det er de metoder, som anvendes i den almindelige arbejdskamp, som føres i disse år. Jeg kunne godt tænke mig i dag at høre, hvordan den småborgerlige front stiller sig til organisationsretten og til frihedsbegreberne, til den enkeltes ret til frit at færdes og til at blive beskæftiget efter aftaler, som er indgået, når arbejdsgiveren uden videre, som det er sket i dette tilfælde, kan anvende det som en trussel, at man opsiger andre, som ikke er involveret i konflikten. Hvordan hænger dette sammen? Hænger hele sagen sammen på anden måde, som allerede beskrevet af min ordfører, nemlig at man er ude på simpelt hen at komme en ganske bestemt gruppe af befolkningen til livs, fordi man er bange for den?

Tange (FP):

For et øjeblik siden gjorde hr. Henning Philipsen gældende, at det skulle være lovligt at foretage fysiske blokader, og bl. a. henviste hr. Henning Philipsen til den af vestre landsret afsagte dom i Hope Computer-sagen.

Jeg vil gerne berigtige hr. Henning Philipsens opfattelse: det er ikke lovligt at foretage fysiske blokader, og det har vi en klar og tydelig afgørelse af i den dom, som hr. Henning Philipsen nævnte. Den siger klart og tydeligt, at det, man foretog sig, var ulovligt, at det var en ulovlig belejring, man havde foretaget af virksomheden, og den eneste grund til, at de fagforeningslede-